

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до типових положень, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 978 та від 2 вересня 2020 р. № 772» (далі – проект постанови), разом з додатками, надісланий листами Міністерства соціальної політики України від 16.12.2021 № 21184/0/2-21/57 та 17.12.2021 № 6934/0/290-21/57.

За результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону, ДРС

встановила:

проектом постанови пропонується затвердити у новій редакції Типове положення про психоневрологічний інтернат, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 № 978, та внести зміни до Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 № 772.

Проект постанови розроблено з метою врегулювання питань надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, в тому числі що страждають на психічні розлади, які проживають/перебувають у інтернатному(ій) закладі/установі.

ДРС підтримує необхідність приведення нормативних документів, які регулюють діяльність психоневрологічних інтернатів і будинків-інтернатів для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, до вимог чинного законодавства, унормування питань отримання підопічними таких закладів медичної та соціальної допомоги, водночас зауважуємо, що проект постанови не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на наступне.

Проектом постанови передбачається, серед іншого, внести зміни до абзацу четвертого пункту 14 Типового положення про психоневрологічний інтернат та абзацу четвертого пункту 12 Типового положення про будинок-інтернат для

30 02220 00773 04001

громадян похилого віку та осіб з інвалідністю в частині затвердження шляхів здійснення медичного обслуговування підопічних, зокрема, шляхом укладення договорів з медичними працівниками, закладами охорони здоров'я та/або фізичними особами – підприємцями, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики в установленому законодавством порядку.

Зі змісту запропонованої норми вбачається, що медичні працівники, з якими укладаються договори для здійснення медичного обслуговування підопічних, повинні отримати ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, що суперечитиме нормам законодавства у відповідній сфері та може призвести до її неоднозначного трактування суб'єктами господарювання.

Згідно з пунктом 15 частини першої статті 7 Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності як медична практика.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 № 285 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з медичної практики» господарська діяльність з медичної практики (далі – медична практика) – вид господарської діяльності у сфері охорони здоров'я, який провадиться закладами охорони здоров'я та фізичними особами - підприємцями з метою надання медичної допомоги та медичного обслуговування на підставі ліцензії.

Враховуючи зазначене, пропонуємо в абзаці четвертому пункту 14 Типового положення про психоневрологічний інтернат та абзаці четвертому пункту 12 Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю слова «..медичними працівниками,» виключити.

Також при опрацюванні редакції проекту наказу ДРС встановила, що розробником під час його підготовки не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону, беручи до уваги таке.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, АРВ.

У даному випадку наданий розробником АРВ до проекту наказу не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами) (далі – Методика).

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого

регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

Слід зазначити, що наведена у цьому розділі інформація потребує уточнень та доповнень, зокрема, в частині необхідності використання суб'єктами господарювання вимог регулювання для надання медичної та соціальної допомоги підопічним психоневрологічних інтернатів і будинків-інтернатів для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю.

Також розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто, яким чином будуть діяти положення проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ також заповнено формально. Розробнику необхідно навести значення прогнозних показників результативності дії регуляторного акта (у кількісному виразі). Слід визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

У даному випадку розробник визначив тільки один додатковий показник результативності та не навів жодних числових значень обов'язкових показників.

Звертаємо увагу розробника, що недотримання ним вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено вимогами статті 10 Закону.

Також у Тесті малого підприємництва відсутній розділ 5 «Розроблення корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання», що не відповідає вимогам Додатку 4 до Методики.

З огляду на викладене, проект постанови потребує доопрацювання з урахуванням вищевказаних зауважень.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених вимогами статті 4 Закону, зокрема, ефективності та збалансованості; статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до типових положень, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 978 та від 2 вересня 2020 р. № 772».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР

